

Thơ Có Lửa

*Thơ rất thật viết từ hồn thôn thức,
Từ lòng đau bởi vận nước suy vong.
Thơ căm hờn lũ Cộng sản hại dân,
Thơ sỉ vả kẻ đảo dân, đất bán.
Thơ cuồng nộ trước độc quyền ngu dốt,
Thơ ngậm ngùi bao uất ức, nổi trôi.
Thơ xót xa quê đói khổ, tả toi,
Thơ khóc thuyên nhân chết nơi biển rộng.
Thơ uất hận những cùm gông địa ngục,
Thơ đón đau trước vùi dập, tang thương.
Thơ vạch trần bao dối trá, phỉnh lừa,
Thơ nhạo báng cha, tiên, sư, giả mạo (*).
Thơ nhắc nhở những chiến công đã tạo,
Thơ hô hào vì Quốc đạo, tổ tiên.
Thơ thiết tha tình dân tộc ba miền,
Thơ thúc dục người hiền ngang đứng dậy.
Thơ: vũ khí, tràn đầy bao nung nấu,
Thơ bùng bùng, rực dầu lửa kết tinh.
Lửa Thiện Chân thấp sáng tỏa niềm tin,
Lửa bốc cao thành đuốc thiêng dân tộc.
Đốt cho hết những bạo tàn lũ Cộng,
Cháy ra tro quý đỏ đội lột người.
Để mầm non còn có chỗ đâm chồi,
Vươn lớn mạnh đắp bồi cho đất mẹ.
Thơ reo vui khi Việt Nam trọn vẹn,
Có nhân quyền, đạo đức với tình người.
Một mai đây khi đất nước yên vui,
Thơ thắm thiết chuyện ngọt bùi, tình tự.
Thơ rất thật viết từ hồn hạnh phúc,
Từ lòng vui bởi vận nước phục hưng.*

Nguyễn P. Thúy, 3/10/2008

(*): Cộng Sản bắt dân thờ Hồ Chí Minh như Tiên Thánh và lập ra sư quốc doanh, cha (linh mục) quốc doanh để chi phối tôn giáo.